

TA DOKUMENT PREDSTAVLJA ZBIR ODZIVOV JAVNOSTI IN JE NAMENJEN ZGOLJ ZA INTERNO RABO, ZA OBVEŠČANJE UREDNIKOV OZIROMA UREDNIŠTEV. NJEGOVE VSEBINE ALI DELOV VSEBIN NI DOVOLJENO UPORABLJATI V NOBENEM DRUGEM KONTEKSTU.

POVZETEK ODZIVOV GLEDALCEV IN POSLUŠALCEV PROGRAMOV RTV SLOVENIJA, POSREDOVANIH PO TELEFONU, PO POŠTI IN PO ELEKTRONSKI POŠTI V INFORMACIJSKI CENTER VARUHINJE
od 1. do 31. oktobra 2009

Do konca meseca **oktobra** sem kot varuhinja prejela skupaj **22 pritožb**, predlogov in pohval od tega po **elektronski pošti 19** in **po telefonu 3**. Nekatera pisma in telefonski klici vsebujejo več različnih pritožb. Pogovorov z gledalci, ki niso imeli konkretnih pritožb temveč zgolj vprašanja, v tem dnevniku ne omenjam.

Programski svet RTVSLO že drugo leto zapored ni sprejel pričakovane odločitve, da bi se v program nacionalne televizije uvrstilo oddajo, ki bi na živ in informativen način obravnavala aktualne pritožbe gledalcev in poslušalcev. Razlog za takšno odločitev je bila po besedah direktorja televizije nedavna anketa, v kateri naj gledalci in poslušalci ne bi izrazili želje po tovrstni oddaji. V omenjeni anketi ni bilo nobenega vprašanja v zvezi s konkretno oddajo. Gledalcev in poslušalcev ni nihče vprašal, če si tovrstne oddaje želijo, tako da se o njej niso mogli izreči. Kako bi si torej gledalci lahko želeli nečesa, za kar niti ne vedo, da bi lahko bilo?

Argument, ki ga je v zvezi z nedavno odločitvijo Programskega sveta RTVSLO navedel direktor Televizije Slovenija, je čista manipulacija ankete in na žalost pomemben pokazatelj dejanskega odnosa televizijskega vodstva, ki ga ima do pritožb naših gledalcev in poslušalcev. Ne nazadnje tudi do pohval. S tem kaže, da se ne meni za konstruktivno kritiko, mnenja, ideje in pobude državljanov, ki so, mimogrede, edini razlog za obstoj tega zavoda. Gledalci in poslušalci so svojo vlogo vzeli resno in odgovorno. To niso tisti, ki so preklopili drugam. To so naši gledalci in poslušalci, ki so ostali, ki so zvesti naši RTV, ki se z njo identificirajo in ji želijo vse najboljše. Pritožbe, ki mi jih naslavlja so v veliki večini dobronamerne, včasih tudi nejasne, a vendar usmerjene v pozitivne spremembe in izboljšave. Tudi tiste, manj artikulirane in jedke pritožbe, so bržkone izliv pretirane kritičnosti, kot jo pogosto gojimo denimo do tistih, ki so nam najbližji. In ne gre podcenjevati vloge, ki jo nacionalna RTV ima poleg izobraževanja in informiranja v življenju mnogih Slovencev. Marsikomu je edina sopotnica, redka tolažnica, mnogim prijazna učiteljica in dobra prijateljica, nemalokrat dobesedno rešuje življenja. Delamo se, da želimo biti del njihovega življenja, da se jim želimo približati, da smo tam zaradi njih, obenem pa nimamo posluha zanj.

Saj ne gre zgolj zato, da bi gledalci in poslušalci vsevprek le kritično ocenjevali programe, gre tudi za dialog, v katerem nacionalna radio in televizija lahko sproti razložita morebitne nesporazume, ozadja svojih odločitev, zaplete, ki gledalcem in poslušalcem niso poznani. Za pogovor s partnerjem gre. V medčloveški komunikaciji je domala ni hujše stvari, kot je ignoranca

domnevnega sogovornika. Pripoveduješ, sprašuješ, pohvališ, včasih celo kričiš na nekoga, ta pa se ne odziva.

Vodstvo RTVSLO nenazadnje že od poletne seje dolguje odgovor na pritožbe gledalcev in poslušalcev v poročilu o tem, v kolikšni meri, kje in kdaj je vodstvo RTVSLO upoštevalo njihova mnenja.

Televizija Slovenija

Informativni program

Gledalec A.M. je pozval h konceptualnim spremembam dnevno informativnih oddaj tako na radiu kot na televiziji.

»Ne oziraje na izkušnjo, podajam vlogo za pomoč pri razbremenitvi večine gledalcev in poslušalcev z neprestanimi navajanjem sprememb imen nosilcev in odgovornih delavcev v poslovnem svetu.

Iz osebne pobude in potrditvijo kar širokega kroga enako mislečih izražam potrebo, da uveljavite prenehanje zgoraj navedenega v dnevnem objavljanju vsem državljanom. Da je Francelj nadomestil Jožeta, Pepca Marjana itd...ter je v združevanju, razdruževanju ali propadanju ta in ta. Oddaje so stalno polne negativnosti ter s tem posledično uvajajo pesimizem tudi v ostale pore življenja ljudi v državi.

Nasprotno pa smo o uspešnostih naše proizvodnje zelo skromno in redko obveščeni. Uspešnost pomeni nujno potrebno informacijo za človekov pristop pri odzivanju na težave. Tega v obeh medijih ne znate, ne želite ali niste sposobni vrednotiti. Naj se odločilni zavedajo, da je še tako majhen pozitiven rezultat in odziv neprimerno učinkovitejši od sedanjega načina (nepomembnega-negativnega) obveščanja. Smatrajo odgovorni ljudje pri vas, da je ustrezno slediti časopisnim pristopom pri navedbah večini ljudem nepomembnih podatkov, mnogokrat celo v stilu rumenega zapisovanja?«

Gledalcu sem posredovala sledeč odgovor:

»Delno lahko razumem vaše mnenje, saj je resnično zelo veliko negativnih informacij in vse premalo optimizma. Ampak novice so le odraz tega, kar se dogaja tudi v življenju. Bi pa zagotovo lahko našli še več uspešnih projektov in dogodkov na vseh področjih. Ena takih informativnih oddaj, ki pripovedujejo o dosežkih in uspehih Slovencev je zagotovo »Prava ideja«.

V informativnem programu so zavezani poročati in seznanjati gledalce z vsemi relevantnimi informacijami o dogajanju pri nas in po svetu. Pri strogem "news" sistemu so seveda odvisni predvsem od dogodkov in obravnavi le teh. Ti dogodki seveda niso vedno ali pa so celo redko pozitivni, ampak z njimi opozarjajo na težave in probleme tako na političnem, gospodarskem, kriminalnem, socialnem in kulturnem področju. V oddajah RTV SLO namenjajo pozornost tudi pozitivnim dogodkom in dosežkom, seveda pa je nemogoče organizirati informativne oddaje tako, da bi imeli rezervirane dele za "dobre" in

"slabe" stvari. Vsak dan se odvrti znova in z njim se odvrtijo tudi dnevno informativne oddaje.

Kar pa se imen tiče, ki jih omenjate, vsi imamo imena in priimke in ljudi na položajih tudi funkcijo, zato je prav, da jih omenjamo s polnimi imeni, saj na funkcijah nosijo tudi odgovornost do svojega dela in za poslovne odločitve.«

...in prejela odgovor:

»Hvala za takojšen odgovor. Toda spotaknem se prav nad Vašim ocenjevanjem potrebe pri navajanju imen. ...Toda našli bi zagotovo relevantne informacije na naših mnogih področjih, ki so bližje neprimerno večjem številu zainteresiranih. Skoraj sem prepričan, da tudi vašim pripravljavcem navedenih podatkov, imena ne pomenijo ničesar. Navedbo imenovanj nisem omenil kot slabo stvar temveč kot nepotrebno in splošnem pregledu gledalcev in poslušalcev povsem nepomembno podajanje. Bi bilo zelo narobe če bi se čimbolj izločili iz podajanja človeške negativnosti v sobivanju? Mislite, da bi obema medijema upadla poslušnost in ogled? Tudi nisem prepričan, da je navajanje in prikazovanje žrtev prometnih nesreč, lokalnih pobijan in drugih lokalnih deviacij širom sveta, pomembno za informiranje in izobrazbo naših državljanov, kakor se odločate na TV in Radiu. Saj so javni mediji tudi izobraževalni s svojo dejavnostjo ali ne? Osebnostno, skupaj z mnogimi enako mislečimi državljani, relevantnost navedenih informacij nikakor ne sprejemam. In prepričan sem, da bi z anketo z lahkoto ugotovili nepotrebno prikazovanje lokalnih negativnosti širom sveta... Saj se prav iz tega in po tem mediji medsebojno razlikujejo...«

..., ki sem mu namenila pojasnilo:

»Na prvo vprašanje sem že odgovorila. Kar pa se tiče nesreč menim, da je treba čim večkrat opozoriti na grozljive zgodbe naših cest, ki se dogajajo zaradi neodgovornosti voznikov in ne zavedanja usodnih posledic, ki so nepopravljive, tudi, če je neodgovoren voznik še tako kaznovan. O dosežkih znotraj znanosti, umetnosti ali humanitarnosti nacionalna televizija poroča v svojih drugih oddajah. Kar se tiče lokalnih sporov, ali kot vi zapišete, negativnosti, sem res nasprotnik senzacionalističnega novinarstva in vem, da se Slovenec lahko meri na številnih področjih mednarodnega prostora in da nam zagotovo »pobegne« kakšen dosežek in presežek. Bolj moramo stremeti k temu, kar smo naredili, kje smo uspešni, in ne k temu, kaj smo uničili ali celo kje smo se sprli s sosedi. Dostojanstva, ponosa in kulturnega dialoga nam za res primanjkuje in nacionalni medij mora to graditi in vzpostavljati.

Nepriistransko poročanje

Gledalka A.S. je protestirala zaradi po njenem mnenju nepristranskega poročanja z javne razprave v Državnem zboru o predlogu novega družinskega zakonika. Zapisala je takole:

»Pred nekaj dnevi je v državnem zboru potekala javna razprava na temo predloga novega družinskega zakonika. Ker me področje družine izredno zanima, že nekaj časa spremljam dogajanja v zvezi z predlogom novega družinskega zakonika. Zato

sem tudi spremljala javno razpravo v državnem zboru, dne 12.10.2009. Izredno sem bila razočarana glede poročanja medijev, predvsem pa v informativni oddaji nacionalne televizije, saj ni bilo mogoče zaslediti skoraj nobene novice o tej javni razpravi. Če se zavzimate za neodvisnost in nepristranskost poročanja, je mar obstoj družine res tako nepomembna tema, da se o njej ne poroča?

Menim tudi, da je temelj vsakega medijskega poročanja objektivno, resnicoljubno in nepristransko obveščanje ljudi, vendar pa danes v medijih, kot tudi na nacionalni televiziji, ni prikazana objektivna podoba predstavljenih mnenj s strani civilne družbe, kot ni bilo niti tokrat v zvezi z razpravo o predlogu družinskega zakonika.

Kot neodvisna opazovalka opažam veliko pomanjkanje obveščенosti na področjih, ki zadevajo slehernega državljana, po drugi strani pa opažamo s strani istih medijev neprestano poročanje o novicah, ki niso bistvene in nujno povezane z našo prihodnostjo. Zato se sprašujem, čemu taka razlika v poročanju?«

Prispevek o razpravi v državnem zboru je bil pripravljen in objavljen v Dnevniku, v osrednji informativni oddaji TV SLO. V prispevek je bilo vključenih nekaj razpravljavcev, saj dolžina prispevka (do 2 minuti) ne omogoča, da bi seveda povzeli vse razpravljavce. O tej tematiki so pripravili tudi posebno temo v Odmevih, kjer so soočili različne poglede, o tem so pripravili tudi Omizje, ki ga je vodila Jasna Tepina. Skratka, v informativnem programu so to tematiko osvetlili z različnih zornih kotov in soočili različne poglede, saj so mnenja močno razdeljena.

Gledalka E.G. se je po telefonu pritožila, da je TV Slo raje kot proslavo iz Dobrnica, kazala Haiderja, proslavo pa šele ob 22., da bi jo videlo čim manj gledalcev. Meni, da je to velika sramota za RTV SLO.

Razvedrilni program

Ponovitev oddaje ŠTOS

1. **Gledalec D. M.** je se je ogorčeno odzval na dejstvo, da je ponovitev oddaje ŠTOS, 30 let z Draganom Buličem brez kakršnega koli predhodnega pojasnila ali opravičila na račun ponovitve nogometne tekme s Slovaško odpadla.

»V nedeljo 11.10.2009 ob 14.55 bi po programu na TVS 2 morala biti oddaja, "ŠTOS, 30 let z Draganom Buličem" .

Brez vsakega pravočasnega obvestila je oddaja odpadla. Verjetno ste zaradi "veselja" ob zmagi našega nogometa enostavno ponovili tekmo, ki smo jo že videli dan poprej.

Kdo in s kakšno pravico lahko v minuti zamenja že najavljen program. To je nedopustno in sploh ne morem razumeti, da se to dogaja. Saj niste neka vaška privatna TV postaja, pa da si to privoščite.

Dragi zaposleni na "naši televiziji", prosim vas za zadovoljiv odgovor. Odpade izgovor na tehnične težave, ker jih ni bilo. Samo v tem primeru bi se lahko to zgodilo. To še predobro razumem.

Kaj mislite koliko prebivalcev Slovenije je raslo v "BEATLES" obdobju?

Upam da boste našli odgovornega za to packarijo.«

2. **Tudi gledalec R. T.** je imel pripombo na zgoraj omenjeno spremembo programa;

»...je lepo nedeljsko popoldne, gledam težko pričakovano ponovitev koncerta - tako vsaj v tem trenutku piše na spletni strani in teletekstu RTVSLO... Upam, da bomo ponovitev dočakali in vas lepo pozdravljam.«

3. **Gledalka A.K.** se je odzvala takole:

»Na spletni strani MMC je razvidno, da pravkar gledamo: ŠTOS - 30 LET Z DRAGANOM BULIČEM, POSNETEK KONCERTA. Upam, da ste tudi vi opazili, da gledamo nogometno tekmo - zakaj ne objavljate dejanskega sporeda in sporočilo, kdaj bo na sporedu oddaja, ki je bila napovedana. Tudi na teletekstu že več čas kažete isti program.«

Res je bilo precej zapletov v zvezi z napovedano ponovitvijo oddaje Štos. TV SLO bi morala gledalce obvestiti, da pač ponovitve v napovedanem terminu ne bo. S tem bi se izognila kritikam in slabi volji gledalcev.

Na spremembo predvidene ponovitve oddaje se je odzval tudi urednik in voditelj oddaje Dragan Bulič ter opozoril na neustreznost komunikacije znotraj hiše ter podcenjevalen odnos do izdelkov lastne produkcije;

»Ker sem danes popoldan prejel cel kup klicev in SMS-ov, zakaj ni na TV napovedane oddaje 30 let ŠTOSA, si ne morem kaj, da vam ne bi napisal nekaj besed:

Verjamem, da je zmaga nad Slovaki lep uspeh, verjamem pa tudi, da je nekdo v tej hiši moral vedeti, kdaj igramo z njimi in kaj bo, če zmagamo. Oddaja ŠTOS je bila napovedana v vseh možnih medijih, še več, še dandanes je bila na teletekstu. Nobenega opravičila, tako gledalcem, izvajalcem ali meni, preprosto: Ponavljali bomo nogometno tekmo... Že oba prva termina sta bila za domačo produkcijo nenormalna, 12.9 ob cca 24.10, 19.9 pa celo ob 1.30 zjutraj. In spet je bil kriv šport! In nato absurd: Niti ene ponovitve v tekočem tednu. Riverdance je bil na sporedu v četrtek, ponovitev pa že čez dva dni.!! Mi pa z lastno oddajo pod katero se je podpisal Njegoš Maravič in v kateri je nastopilo več kot 20 domačih starih in manj starih pevskih legend kot svinja z mehomo...«

Zgodba se je kljub zapletom končala dobro, celo boljše od napovedanega. TV SLO je našla odličen termin za predvajanje omenjene oddaje in bila prav zato deležna tudi pohval in zahval. Če bi ukrepala sprotno, niti pritožb ne bi bilo.

Hri-bar: cenzura in odziv nanjo

Gledalec C.T. je bil kritičen do cenzure na TV SLO.

»Sporočam vam veselo novico, da nimam več nobenega kakršnegakoli razloga pogajati se ali karkoli v tem pomenu glede moje registracije, (op.: MM : gre za eno prejšnjih pritožb) da bi lahko komentiral zapisano, povedano, posneto, videno itd., ker pač ne želim več sodelovati z medijem, v katerem je cenzura temeljno načelo, moto in razlog za obstoj.«

Zaradi cenzure, ki se je zgodila oddaji Hribar, so se odzvali tudi mediji in posamični gledalci. »Šlo je za povsem neumesten poseg«, so povedali gledalci. Se strinjam, da satira je, ali je pa ni. Vse negativno se tako in tako obesi na račun, ki ga plačuje satira za svoj samomor. Kdo je že rekel: »Strah me je bati se.« ?!

Oddaja Res je v video arhivu

Gledalec B.A. je že drugič poslal isto vprašanje:

»Zanima me, če ste slučajno uspeli izvedeti, kako je z umestitvijo oddaje Res je v video arhiv? Jaz sem namreč v tem času, mislim, da dvakrat izpolnil obrazec na spletni strani, vendar še vedno nobenega odziva.«

To elektronsko sporočilo sem pošiljala na različne naslove.

Producentka razvedrilnega programa meni, da oddaje ni mogoče dati v arhiv, ker gre tudi za avtorske pravice zunanjih sodelavcev, ki bi jim bilo potrebno to plačati, za kar pa, da RP nima denarja.

Če je v interesu RTVSLO posredovati neko oddajo tudi v arhivu, bi producentka morala avtorje najprej poklicati, vprašati za dovoljenje in šele potem zaključiti, da pač ne gre, ker da avtorji sodelavci zahtevajo plačilo za arhiviranje oddaje.

Sama sem že govorila z večino zunanjih sodelavcev in ne nasprotujejo objavi ter ne zahtevajo plačila. Zagotovo bi šlo. Kjer je volja, je pot.

Dokumentarni program

Ponovitev dokumentarnega filma o Almi Karlin

Gledalec N.S. si želi, da bi dokumentarec doživel tudi ponovitev;

Draga varuhinja prosim vas, na nacionalki ponavljate največje možne bedarije, ko pa je na sporedu kaj pametnega kot je dokumentarec o Almi Karlin, pa ne duha ne sluha o ponovitvi.

Kakšna naklonjenost slovenski zgodovini in podpora slovenski produkciji je to?

Dokumentarec o Almi Karlin je izvrstno televizijsko delo in prepričana sem, da bo doživelo več kot eno ponovitev in da bodo gledalci o tem pravočasno obveščeni.

Dokumentarna oddaja: Ko boli duša

Gledalka M.V. je dokumentarni oddaji namenila sledeče pohvalne besede;

»Že v prvem stavku se vam želim zahvaliti za dokumentarno oddajo "Ko boli duša", ki je bila na sporedu v torek, na TVSLO 2.

Sama osebno že nekaj let aktivno delujem na področju javnega duševnega zdravja in si prizadevam, za zmanjšanje stigme, ki spremlja duševne motnje.

S to oddajo ste definitivno podprli destigmatizacijo duševnih motenj!!!! Pa ne samo to, pokazali ste, kaj lahko človek naredi z voljo, s pomočjo okolice in in pozitivnega suporta posameznikov, ki se ukvarjajo z njim. To je oddaja, ki te ponese v

razmišljanje in te ne pusti hladnega. Čestitke režiserju, ne vsem, brez izjeme.

Še enkrat, hvala v mojem osebnem imenu in v imenu Društva za pomoč osebam z depresijo in anksioznimi motnjami.

Več pohval je prejela ta serija oddaj, kar priča o tem, da je televizija tudi družabnik, svetovalec, spovednica, za tiste, ki ne poznajo vseh naslovov in ulic, jim pa RTVSLO išče in skuša najti poti ali vzroke, zakaj so zašli in kam potrkati. V neprijaznem času, ki ga živimo, moramo še več govoriti o stiskah ljudi in jim skušati nakazati možnosti, kam se lahko obrnejo, kako se lahko spopadejo s svojo težavo in se znebijo občutka stigmatizacije in izvrženosti iz domačega, delovnega, socialnega okolja. Namesto, da TV SLO gosti vsebine o parapsiholoških pojavih in razno raznih zdravilcih, kar sodi mnogo bolj na komercialne televizije, je prav, da nudimo gledalcem tovrstne kakovostne informacije in zgodbe, o katerih je treba čim več in čim bolj na glas spregovoriti javno. Če že velja izrek, da se nekaj ni zgodilo, če o tem nista poročala radio in televizija, potem je toliko bolj pomembno poročati o tem, kar se je ljudem za res zgodilo. Tu ne gre za vdiranje v človeško ali posameznikovo integriteto, ampak za socializacijo vsakodnevnih stisk, fobij, strahov, travmatičnih zgodb. Take oddaje mora nacionalna televizija nadaljevati.

Športni program

Prenos nogometne tekme Olimpija:Maribor

Gledalec G.P. je bil kritičen do komentatorja nogometne tekme med Olimpijo in Mariborom;

»Želim izraziti svoj protest nad izbiro novinarjev oziroma komentatorja, ki je komentiral tekmo Olimpija – Maribor na TV SLO 2!

Razumljivo je, da se lahko zgodi da komentator eno ekipo bolj favorizira kot drugo, vendar da pa daste za komentatorja osebo, ki je pred leti služboval v enem izmed klubov, ki igrata, to pa se mi zdi povsem nesprejemljivo.

In kot navijač Maribora si ob zadetku mojega kluba resnično ne želim poslušati komentarjev kot : »Olimpija ima še sedem minut, da izenači!!«

Prosim, da če se le da imate v prihodnje vsaj glede tega, da ne boste kot komentatorjev dajali bivših zaposlenih katere od ekip malo več »skrbi, saj tako nismo več daleč od tega, ko bomo lahko kot komentatorja dali kakšnega Dragonsa ali Violo!«

Neposredni prenos Andreja Stareta - tekme Olimpija Maribor, so tako kot vse ostale ocenili na rednem redakcijskem sestanku. Enotno mnenje oz. ocena je bila, da je reporter zelo korektno opravil svoje delo in da v ničemer ni bilo zaznati kakršnokoli pristranskost do katere od ekip.

Stavek, ki ga spoštovani gledalec omenja, pa je povsem običajen reporterski pristop in bi ga lahko slišali tudi pri prenosu Anglija - Francija ali pa Zgornja Kungota - Mirna, ko bi se bližal konec tekme in bi ena od ekip zaostajala.

Nesmotrna uporaba papirja in črnila za tiskalnik pri žrebu

Gledalka N.K. je opozorila na potratno rabo papirja in črnila pri žrebu;

»Včeraj sem si ogledala **KVALIFIKACIJSKO TEKMO ZA SVETOVNO PRVENSTVO 2010: SAN MARINO - SLOVENIJA, PRENOS (TV Slovenija 2, 13.10.2009 ob 19.50)**, po tekmi pa je novinar Saša Jerkovič v studiu vodil pogovor z gosti.

Proti koncu oddaje je izmed tristo pravilno napovedanih izidov tekme izžrebal dva nagrajenca, ki sta pravilno napovedala izid (okrog 1000 napovedi naj bi bilo napačnih). Zgrozila sem se nad tem, kako je potekal žreb.

Jerkovič je 300 listov A4 formata vrgel v zrak, oseba s pravilno napovedjo na listu, ki mu je ostal na mizi, pa je prejela nagrado. Na vsakem listu je bil izpisan samo zgornji del s podatki o morebitnem nagrajencu in predvidenim izidom srečanja (3/4 strani je bilo prazne!). Zakaj takšna potrata in zakaj vsak sodelujoči na svojem listu papirja, za nameček pa se vse skupaj vrže v zrak oz. na tla??? Kaj bi se zgodilo, če bi 1000 gledalcev pravilno napovedalo izid? Bi se tudi njihove napovedi izpisalo na 1000 listov in vrglo v zrak? Kaj se potem zgodi s tem papirjem (predvidevam, da gre v koš)?

Menim, da bi si TV Slovenija lahko omislila kakšno manj "neandertalsko" obliko žrebanja, še posebej, če gledalci sodelujejo v žrebu preko elektronske pošte, ki prispe na računalnik. Morda bi bilo potem smotrno uporabiti računalnik? Prihranili bi papir in črnilo za tiskalnik.«

Načelno se povsem strinjam z vami. Je pa voditelj in novinar Saša Jerkovič tudi omenil v oddaji, da se je nanj ob zadnjem žrebanju (minulo soboto), ki ni potekalo v živo in ob katerem niso natisnili več kot 6 listov papirja vsul kar obilen plaz kritik, da je bil žreb vnaprej določen in da je preprosto izbral osebo, ki da mu je bila znana in ljuba. Šlo je za grdo podtikanje in žalitev. Zato se je tokrat odločil za tako pot ob pomoči računalnika. Druge namreč ni imel na voljo. Časa za vnos tako velikega števila podatkov je bilo preprosto premalo. Na koncu oddaje so papir pobrali in pospravili v izključno recikliranju namenjene zbiralnike. Tudi , kadar pri žrebanju upoštevajo odgovore, prispele preko dopisnic, se prav tako porabi velike količine papirja.

Razno

Slabo označevanje ponovitev

1. **Gledalka M.K.** je opozorila na nedoslednost pri označevanju ponovitev;

»Zanima me zakaj TV Slovenija ne označuje oddaj, ki jih ponavlja bodisi s črko Z oz. besedo ponovitev. Trenutno je na prvem programu oddaja Jasno in glasno, ki je ponovitev, pa to ni nikjer označeno - objavljate pa telefonski številki ter elektronski naslov. Zavajate!?!?«

Odgovorni se za nenamerno napako opravičujejo in prosijo za razumevanje.

2. **Gledalec M.Ž.** je opazil splošno odsotnost označbe za ponovitev oddaj;

»Pošiljam vam pritožbo glede neoznačevanja ponovitev oddaj na vseh programih TVSLO. Vsaka ponovitev je bila do letošnjega poletja označena kot taka z znakom

Z. Oznako Znova zahteva tudi zakon o medijih zato menim, da so podani vsi pogoji, da se za tak prekršek kaznuje odgovorno osebo.

To je načrtno dejanje, ki služi zamegljevanju programskih obveznosti Javnega Zavoda in posledično z zakonom določenih kvot, ki jih mora dosežati RTVSLO. 25% lastnega programa, od tega pa mora biti četrtnina narejena pri slovenski neodvisni produkciji. Kaj je premierno predvajanje, kaj pa ponovitve mora biti jasno označeno. In to TAKOJ !!!«

3. **Gledalec J.P.** se je po telefonu pritožil zaradi neoznačevanja oddaj z znakom za ponovitve in meni, da to ustvarja zmedo med gledalci.

Odgovor je pripravila Neli Kapus: vodja koordinacije na TV SLO:

»Televizija Slovenija za označevanje vsebin sledi 85. členu Zakona o medijih, ki v svojem drugem odstavku pravi takole: "**Ponovitev radijske ali televizijske oddaje mora biti jasno označena.**". Oddaje na podlagi programskih srajčk, ki jih dobimo iz uredništev, označimo **prvih 20 sekund predvajanja**. Takrat se črka "Z" pojavi v našem logu. To velja tako za prvi kot drugi program.

Pri samem označevanju je že vpeljana avtomatika na strežniku Harris v predvajanju programa, to pa pomeni, da znak "z" nastane že v listi predvajanja, kjer pa obstaja resnično minimalna možnost, da pride do napake. Kakšna se nam je morda dogodila v poletnih mesecih, ko smo uvajali novosti na listi predvajanja, strežniku in prenavljali obe režiji dnevnega predvajanja programa.

Prav tu tiči velika past. Ali 20 sek. pomeni jasno označenost!!!???

Časovna netočnost oddaj in drugo

Gledalec M.S. je nanizal nekaj problemov nacionalne televizije s katerimi bi se po njegovem mnenju morala spopasti;

»Kar je preveč, je pač preveč:

Davkoplačevalci odvajamo sredstva za 'nacionalno RTV' poleg tega pa plačujemo še obvezno dajatev (kot v srednjem veku) 12 EUR za:

- Oddaje, ki v primerjavi s komercialnimi TV časovno niso točne.
- Informativne oddaje, pri katerih se skoraj vsak dan kaj zalomi (napačne špice, ni podnapisov, slika in govor se ne skladata itd, itd...)
- 'Ameriške' reklame, ki jih moramo trpeti vso noč in dobršen del popoldneva..
- Debilne družinsko-zabavne programe, ki v primetime-u poneumljajo gledalce in se kljub izrabljenosti vlečejo leta in leta...
- 3. program, ki se ne drži programske sheme, objavlja stare posnetke iz SLO in Yu (kar je sicer pozitivno) vendar večinoma brez podnapisov, sicer pa ne ve kaj bi sam s sabo..
- Plačujemo pa tudi za najmanj 3x preveč zaposlenih na RTV in za poslanstvo hiše, ki naj bi ohranjala arhivsko gradivo in posredovala sedanji in pretekli kulturni utrip Slovenije - znano pa je, da je več kot 70% dragocenega gradiva na magnetnih trakovih po malomarnosti uničenega, kultura pa je glede na kratkoročni ekonomsko-politični interes daleč v ozadju.«

O ponovitvah, zadnje čase pa tudi o slabem označevanju ponovitev, je prispelo doslej največ pritožb, če izvzamem spremembo termina risank. Takoj zatem so pritožbe v zvezi z netočnim časom predvajanja oddaj in slabim informiranjem, kadar gre za spremembo programa. Točnost in stalnost oddaj sta steber programov nacionalnih televizij in programske sheme, ki bi jo morala nacionalna televizija bolj spoštovati.

Res je, da so številne oddaje RTV SLO izbrisane. Zaradi pomanjkanja tehnične možnosti zapisa so se izgubile številne oddaje. S tem pa tudi spomin na izjemne ustvarjalce in goste TV oddaj, ki niso več med živimi in ki so se vpisovali v slovensko in istočasno v televizijsko zgodovino.

Gledalka H. Š. se je ogorčeno odzvala na netočnost programov na TV Slo.

Slovenski jezik

Gledalka M.L. je kot redno opozarjajo tudi mnogi drugi gledalci pozvala k večji skrbi za jezik;

»Na Vas se obračam s prošnjo, da skušate s svojim javnim delom in vplivom pomagati, da bi ljudje, zlasti tisti, ki nastopajo javno (poudarek na novinarjih), nekaj več časa namenili slovenskemu jeziku.

Prav gotovo ni to samo njihov problem oz. zadeva, ki naj jo obvladajo, ampak tudi od vseh nas, posebej pa učiteljev.

Vem, da bi morala napisati konkretne podatke o napakah, ki sem jih zaznala na radiu ali TV, ampak tega je toliko, da si dovolim napisati, da mogoče ni oddaje, kjer bi ne bilo napak.

Osebnost me zelo moti neobvladovanje sklanjatve – zlasti 2. sklonu, kjer gre za nikalnico ter predlogov: s, z, k in h.

Imam preprost recept, ko pri predlogu ne boste naredili napake: pred mikrofonom ga je treba uporabljati tako, kot takrat, ko se pogovarjaš s prijateljem. Pri razgovoru s slednjim nihče ne naredi napake, ko pa stopi pred kamere ali/in mikrofona, pa se pričnejo pačiti. Morda je to tudi posledica treme ob nastopu v javnosti, ki je včasih izražena tudi s pravim kričanjem novinarja – zelo neprijetno za naša ušesa. Vse bi še šlo, vendar je napak čedalje več.«

Pritožb zaradi napačne izreke je bilo že precej. Na to vsak dan sproti opozarjamo. Gre predvsem za mlajše voditelje, ki niso bili deležni skrbne jezikovne vzgoje. Na njihovo izreko morajo biti bolj pozorni uredniki oddaj, v katerih voditelji nastopajo.

Glasba na TV SLO

Gledalec A.G. se je z ogorčenjem odzval na obstoječo situacijo povezano z zastopanostjo sodobne popularne glasbe na nacionalni televiziji. Pri tem ni izbiral besed:

»A se vam na zdi, da malo pretiravate z govejo glasbo?!

Na zdravje pa spomini z Kopitarjem, glasnik TV Maribor pa še v Mariju moramo sranje prenašati in tu se še ne konča!

Nimate pa nobene oddaje o rocku, popu ali kateri koli drugi glasbi samo goveji, kot da ne obstaja nič drugega!

Sram vas je lahko!

Že na bosanski tv vas prekašajo, da ne govorimo o hrvaški, madžarski, srbski in da ne naštevam ostale, ki naj bi bili pod vami!

Sram me je, da imamo tako nacionalno TV!«

Stara tematika, žal nič novega. Upam , da bomo v shemi za leto 2011 zasledili tudi kakšno oddajo o drugih glasbenih zvrsteh in o sodobni video produkciji. Zdaj lahko le izjemoma (odvisno od gostov) v oddaji Nedeljsko popoldne zasledimo kakšno prodorno rock skupino in pevce kakovostnega popa.

Radio Slovenija

Nočni program

Poslušalec D. V. se je ostro odzval na pogovor novinarja Mitje Blažiča s predstavnikoma Društva za zaščito ustave in žrtev Cerkve v nočnem programu;

»21. septembra na dan miru in strpnosti smo bili **na Nočnem programu Radia SLO** od 0.05 do 2.30 ure deležni poslušalci in katoliški kristjani oddaje in pogovora, ki ga je vodil gospod **Mitja Blažič**; ki je bil poziv k nestrpnosti in žaljenju verskih čustev. Protestiram, kaj si je dovolil Mitja Blažič; javni medij je zlorabil in poklical dva, ki sta brutalno žalila Cerkev in nas kristjane. In ali bomo »varuhinjo« gospo Molk plačniki obvezne naročnine vprašali; kako je to mogoče, da v imenu »svobode« se na javnem in pluralnem mediju poziva k nestrpnosti in vzpodbujanju mržnje; žaljenju čustev!!

Danes 21.septembra od 0.05 do 2.30 ure (torej od polnoči do dveh zjutraj); nočni program Radio SLO I. program; voditelj oddaje gospod Mitja Blažič; gosta v živo predstavnica Društva za zaščito ustave in žrtev Cerkve; gospa Janja Škrjanc in pravni zastopnik tega društva gospod Vlado Began.

Ko boste odposlušali, kaj se je na javnem Radio SLO govorilo o katolikih; je jasno da je to poziv k teptanju pravice do svobode misli in verovanja; pravice staršev do vzgoje otrok; in javni poziv k progromu večine, ki se izrekamo za katolike.

Verjetno ni Radia v Evropi, ki bi ne imel Uredništva za verski program. »

Poslušalcu sem posredovala naslednji odgovor:

»Gledalci in poslušalci ne morejo odločati o ustanovitvi uredništev in njihovega organigrama , ampak lahko le sporočajo mnenja in pritožbe, kadar so njihove pravice kršene v smislu, da nimajo dostopa do vsebin, ki jih javni servis mora, glede na svoje poslanstvo, objavljati in sporočati. V tem primeru gre za pritisk na uredništvo, saj ni res, da oddaj z verskimi vsebinami na RA SLO ne bi bilo. Statut javnega zavoda RTV SLO v temeljnih določbah zapiše v 39. členu:

»Uredniki, novinarji in drugi programski ustvarjalci so v okviru programske zasnove in stanovskega kodeksa pri svojem delu neodvisni in samostojni«. Uredniško producentske enote RA SLO pa so zapisane v statutu v členu 74. Verske in duhovne vsebine poslušamo v oddajah Sedmi dan, Duhovna misel, vsako nedeljo pa lahko na valovih RA SLO spremljamo sveto mašo. Prav tako se različne verske vsebine vključujejo v druge programe ponudbe nacionalnega radia.

Kar pa se tiče nočnega pogovora, ki ga je pripravil in vodil novinar Mitja Blažič, v njem nisem zaznala nestrpnosti in žaljenja verskih čustev. Blažič je pogovor povezoval korektno, slišali smo zelo osebno izpoved gostje o zlorabi, ki jo je doživela. Taka, zagotovo tudi z njene strani težka pripoved, lahko marsikomu pomaga, da se reši travm, ki jih je doživel v času otroštva in odraščanja. Tudi o tem ne smemo molčati, kot o mnogih bolečih dogodkih ne. Molk je utišanje svobode govora in izražanja, zato tudi cerkev sama pogosto glasno spregovori o stranpoteh njenih posameznikov in se na njih kritično odzove. Tudi nikakršnega poziva k teptanju pravice do svobode misli in verovanja v tem pogovoru nisem zasledila, saj je bilo večkrat poudarjeno, da ima vsak človek pravico do verovanja in svoje opredelitve do verske pripadnosti. Pravice do verovanja ni nihče omalovaževal ali ji oporekal.«